HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

16 martie 2016*

„Protecția consumatorilor — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare, altele decât cele care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire și la dezvoltarea și la sănătatea copiilor — Refuzare a autorizării anumitor mențiuni în pofida avizului pozitiv al EFSA — Proporționalitate — Egalitate de tratament — Obligația de motivare”

În cauza T-100/15,

Dextro Energy GmbH & Co. KG, cu sediul în Krefeld (Germania), reprezentată de M. Hagenmeyer și de T. Teufer, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de S. Grünheid, în calitate de agent,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 8/2015 al Comisiei din 6 ianuarie 2015 de refuzare a autorizării anumitor mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare, altele decât cele care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire și la dezvoltarea și sănătatea copiilor (JO L 3, p. 6),

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnii A. Dittrich (raportor), președinte, J. Schwarcz și doamna V. Tomljenović, judecători,

grefier: doamna S. Bukšek Tomac, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 25 noiembrie 2015,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Reclamanta, Dextro Energy GmbH & Co. KG, este o întreprindere cu sediul în Germania care fabrică, sub marca Dextro Energy, produse de diferite formate, compuse aproape integral din glucoză, pentru piețele germană și europeană. Cubul clasic este alcătuit din opt tablete de glucoză, de 6 grame fiecare.

2 Glucoza este o monozaharidă care face parte din grupa glucidelor. Potrivit articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, p. 18), coroborat cu punctul 8 din anexa I la același regulament, toate monozaharidele și dizaharidele prezente într-un produs alimentar, cu excepția poliolilor, constituie zaharuri.

3 În temeiul articolului 13 alineatul (5) și al articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244), reclamanta a solicitat, la 21 decembrie 2011, autorității competente germane, și anume Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (Oficiul Federal German pentru Protecția Consumatorilor și Siguranța Alimentară), să autorizeze printre altele următoarele mențiuni de sănătate, precizând, pentru fiecare dintre acestea, o populație-țintă:

— „glucoza este metabolizată în cadrul metabolismului energetic normal al organismului”; populația țintă era constituită din populație în general;

— „glucoza susține activitatea fizică”; populația țintă era constituită din bărbați și femei active, care au o stare de sănătate bună și sunt bine antrenați pentru anduranță;

— „glucoza contribuie la buna funcționare a metabolismului energetic”; populația țintă era constituită din populație în general;

— „glucoza contribuie la buna funcționare a metabolismului energetic în cursul activității fizice”; populația țintă era constituită din bărbați și din femei active, care au o stare de sănătate bună și sunt bine antrenați pentru anduranță;

— „glucoza contribuie la o funcție musculară normală în cursul activității fizice”; populația țintă era constituită din bărbați și din femei active, care au o stare de sănătate bună și sunt bine antrenați pentru anduranță;

4 În conformitate cu articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1924/2006, Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit a transmis această cerere Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA).

5 Prin scrisoarea din 12 martie 2012, EFSA a solicitat reclamantei informații suplimentare.

6 Prin scrisoarea din 26 martie 2012 adresată EFSA, reclamanta a propus să adauge cuvântul „normală” la mențiunea „glucoza susține activitatea fizică”, după cuvântul „fizică”. În plus, în ceea ce privește afirmația „glucoza contribuie la funcționarea normală a sistemului muscular în cursul activității fizice”, aceasta a acceptat să elimine cuvintele „în cursul activității fizice”.

7 La data de 25 aprilie 2012, EFSA a adoptat cinci avize științifice referitoare la mențiunile de sănătate în cauză, în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1924/2006 coroborat cu articolul 16 alineatul (3) din același regulament. În avizul său referitor la mențiunea „glucoza este metabolizată în cadrul metabolismului energetic normal al organismului”, EFSA a concluzionat că, pe baza datelor prezentate, fusese stabilită o legătură cauză-efect între consumul de glucoză și contribuția la metabolismul energetic. Aceasta a constatat de asemenea că termenii „glucoza contribuie la metabolismul energetic” reflectau dovezile științifice și că, pentru a purta această mențiune, un aliment trebuia să constituie o sursă semnificativă de glucoză. În această privință, ea a amintit că aporturile glucidice de referință în scop de etichetare fuseseră stabilite în Regulamentul nr. 1169/2011 și că populația-țintă era populația în general.

8 În ceea ce privește celelalte patru mențiuni de sănătate, astfel cum au fost modificate potrivit propunerilor reclamantei sau astfel cum au fost acceptate de aceasta din urmă, EFSA a concluzionat, în avizele sale științifice corespunzătoare, pe baza datelor prezentate de reclamantă, că efectele invocate făceau referire la participarea glucozei la metabolismul energetic, a cărei evaluare condusese deja la un rezultat pozitiv.

9 După publicarea celor cinci avize științifice la data de 11 mai 2012, în conformitate cu articolul 16 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1924/2006, British specialist nutrition association (Asociația Fabricanților Britanici de Alimente Dietetice, BSNA) a formulat, la data de 7 iunie 2012, observații cu privire la acestea la Comisia Europeană. Prin scrisoarea din 11 iunie 2012, reclamanta a prezentat observații cu privire la avizele științifice ale EFSA referitoare la mențiunile „glucoza susține activitatea fizică normală” și „glucoza contribuie la o funcție musculară normală”. Comisia a transmis observațiile reclamantei către EFSA pentru a-și preciza poziția.

10 La data de 12 septembrie 2012, EFSA a prezentat două rapoarte tehnice în care a examinat observațiile reclamantei referitoare la cele două avize științifice în discuție.

11 La data de 17 octombrie 2014, Comisia a prezentat reprezentanților statelor membre din cadrul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale un proiect de regulament de refuzare a autorizării mențiunilor de sănătate solicitate de reclamantă. Acest comitet a fost înființat prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68), astfel cum a fost modificat printre altele prin Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentar, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, de modificare a Directivelor 98/56/CE, 2000/29/CE și 2008/90/CE ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 882/2004, (CE) nr. 396/2005 și (CE) nr. 1107/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Deciziilor 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE ale Consiliului (JO L 189, p. 1). Cu ocazia reuniunii acestui comitet, la data de 17 octombrie 2014, exista un consens între statele membre cu privire la respectivul proiect de regulament.

12 La data de 6 ianuarie 2015, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 8/2015 de refuzare a autorizării anumitor mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare, altele decât cele care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire și la dezvoltarea și la sănătatea copiilor (JO L 3, p. 6, denumit în continuare „regulamentul atacat”). În temeiul articolului 1 alineatul (1) din regulamentul menționat

coroborat cu anexa la acesta, cele cinci mențiuni de sănătate care fac obiectul avizelor științifice ale EFSA menționate la punctele 7 și 8 de mai sus nu erau înscrise pe lista Uniunii Europene a mențiunilor autorizate prevăzută la articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1924/2006. Potrivit articolului 1 alineatul (2) din regulamentul atacat, mențiunile de sănătate la care se face referire la alineatul (1) utilizate înainte de intrarea în vigoare a acestui regulament puteau continua să fie utilizate timp de maximum șase luni de la intrarea în vigoare a regulamentului menționat.

13 Potrivit considerentului (14) al regulamentului atacat, Comisia și-a întemeiat refuzul autorizării celor cinci mențiuni de sănătate în cauză pe următoarele considerații:

„În temeiul articolului 6 alineatul (1) și al articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul […] nr. 1924/2006, mențiunile de sănătate trebuie să se bazeze pe dovezi științifice general acceptate. De asemenea, autorizarea poate să nu fie acordată, în mod justificat, în cazul în care mențiunile de sănătate nu respectă alte cerințe generale și specifice din Regulamentul […] nr. 1924/2006, chiar și în condițiile unui aviz științific favorabil emis de către [EFSA]. Nu ar trebui să fie formulate mențiuni de sănătate incompatibile cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate. [EFSA] a concluzionat că a fost stabilită o relație cauză-efect între consumul de glucoză și buna funcționare a metabolismului energetic. Cu toate acestea, utilizarea unei astfel de mențiuni de sănătate ar transmite consumatorilor un mesaj contradictoriu și neclar, deoarece ar încuraja consumul de zaharuri, în timp ce, pe baza avizelor științifice general acceptate, autoritățile naționale și internaționale informează consumatorii că aportul de zaharuri ar trebui redus. Prin urmare, o astfel de mențiune nu este conformă cu articolul 3 al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul […] nr. 1924/2006, care prevede că folosirea mențiunilor nu trebuie să fie ambiguă sau înșelătoare. În plus, chiar și în cazul în care mențiunea de sănătate în cauză nu ar fi autorizată decât în condiții specifice de utilizare și/sau însoțită de mențiuni sau avertismente suplimentare, acest lucru nu ar fi suficient pentru a reduce confuzia consumatorului și, prin urmare, mențiunea nu ar trebui autorizată.”

Procedura și concluziile părților

14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 27 februarie 2015, reclamanta a formulat prezenta acțiune.

15 Prin scrisoarea din 24 septembrie 2015, reclamanta a solicitat organizarea unei ședințe de audiere a pledoariilor în conformitate cu articolul 106 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

16 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a cincea) a decis deschiderea procedurii orale.

17 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 25 noiembrie 2015.

18 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

19 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

20 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006, al doilea, pe încălcarea principiului proporționalității, al treilea, pe încălcarea principiului egalității de tratament și, al patrulea, pe încălcarea obligației de motivare.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006

21 Reclamanta susține că Comisia a încălcat articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 prin aceea că ar fi refuzat, în pofida avizelor științifice pozitive ale EFSA, includerea celor cinci mențiuni de sănătate solicitate pe lista mențiunilor autorizate a Uniunii prevăzută la articolul 13 alineatul (3) din acest regulament.

22 În esență, primul motiv cuprinde cinci aspecte. Primul se întemeiază pe nerespectarea condițiilor prevăzute la articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 pentru a refuza includerea pe lista mențiunilor autorizate a unei mențiuni de sănătate. Al doilea aspect privește aprecierea de către Comisie a compatibilității mențiunilor de sănătate în cauză cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate. Prin intermediul celui de al treilea aspect, reclamanta susține că Comisia a considerat în mod eronat că utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză ar transmite consumatorilor un mesaj contradictoriu și neclar. În cadrul celui de al patrulea aspect, reclamanta afirmă că, spre deosebire de ceea ce a considerat Comisia, mențiunile de sănătate în cauză nu erau nici ambigue, nici înșelătoare. În sfârșit, cel de al cincilea aspect privește chestiunea dacă Comisia și-a încălcat obligația de a verifica dacă mențiunile de sănătate în cauză puteau fi autorizate în condiții de utilizare specifice sau însoțite de explicații ori de avertismente suplimentare.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe nerespectarea condițiilor prevăzute la articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 pentru a refuza includerea unei mențiuni de sănătate pe lista mențiunilor autorizate

23 Reclamanta susține că Comisia a încălcat articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 prin aceea că ar fi refuzat includerea mențiunilor de sănătate în cauză în lista mențiunilor autorizate, în pofida avizelor științifice pozitive ale EFSA. În general, o mențiune cu privire la care EFSA a emis un aviz pozitiv ar trebui să fie autorizată. În opinia reclamantei, nu este posibil să se deducă din articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 care sunt factorii legitimi cu relevanță de care Comisia poate să țină seama atunci când ia o decizie privind o cerere de includere a unei mențiuni de sănătate. În speță, nici prevederi ale dreptului Uniunii, nici factori legitimi cu relevanță nu ar putea justifica refuzarea mențiunilor de sănătate în cauză contrar avizelor pozitive ale EFSA, cu atât mai mult cu cât Comisia ar fi autorizat utilizarea acestor mențiuni pentru o perioadă tranzitorie de șase luni. În opinia reclamantei, în special, motivele invocate în considerentul (14) al regulamentului atacat nu au un caracter relevant sau legitim care să justifice respingerea cererilor sale.

24 Potrivit articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006, în cazul în care, în urma evaluării științifice, EFSA emite un aviz în favoarea includerii mențiunii în lista menționată la articolul 13 alineatul (3) din acest regulament, Comisia ia o decizie privind cererea, ținând seama de avizul EFSA, de toate dispozițiile relevante din legislația Uniunii, precum și de alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată, după ce a consultat statele membre și în termen de două luni de la primirea avizului EFSA.

25 În primul rând, în ceea ce privește argumentația potrivit căreia, în general, o mențiune cu privire la care EFSA a emis un aviz pozitiv trebuie să fie autorizată, trebuie subliniat că din cuprinsul articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 rezultă că, atunci când ia o decizie referitoare la o

cerere de privind o mențiune de sănătate, Comisia trebuie să țină seama de trei elemente, și anume, în primul rând, de evaluarea științifică din avizul EFSA, în al doilea rând, de toate dispozițiile aplicabile din legislația Uniunii și, în al treilea rând, de alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată. După cum reiese din cuprinsul articolului 18 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1924/2006 coroborat cu articolul 16 alineatul (3) din acest regulament, avizul EFSA nu include al doilea și al treilea element menționate mai sus. Astfel, potrivit acestor dispoziții, pentru elaborarea avizului, EFSA trebuie să verifice doar dacă mențiunea de sănătate este justificată cu dovezi științifice și dacă formularea mențiunii respectă criteriile prevăzute în Regulamentul nr. 1924/2006. În special, pe plan material, EFSA trebuie să se asigure că mențiunile de sănătate se bazează pe dovezi științifice general acceptate și se justifică prin acestea, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din regulamentul menționat. În consecință, nimic nu permite să se concluzioneze că Comisia avea obligația de a include mențiunile de sănătate în cauză pe lista mențiunilor autorizate ca urmare a simplului fapt că EFSA a emis avize pozitive. În schimb, deși, potrivit considerentului (17) al Regulamentului nr. 1924/2006, justificarea științifică este principalul aspect care trebuie luat în considerare cu ocazia recurgerii la mențiuni de sănătate, atunci când se ia o decizie in conformitate cu articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006, Comisiei îi revenea obligația de a ține seama de asemenea de toate dispozițiile aplicabile din legislația Uniunii și de alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată. Pe de altă parte, faptul că Comisia nu este obligată să urmeze decizia EFSA este confirmat de articolul 18 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1924/2006, potrivit căruia autorizarea unei mențiuni de sănătate este posibilă și în cazul în care EFSA emite un aviz în defavoarea înscrierii acestei mențiuni în lista vizată la articolul 13 alineatul (3) din regulamentul respectiv. Argumentația reclamantei trebuie, așadar, să fie respinsă.

26 În măsura în care reclamanta afirmă, în această privință, că nici prevederi din dreptul Uniunii, nici factori legitimi cu relevanță nu ar putea justifica refuzul mențiunilor de sănătate în cauză, contrar avizelor pozitive ale EFSA, cu atât mai mult cu cât Comisia ar fi autorizat utilizarea acestor mențiuni pentru o perioadă tranzitorie de șase luni, nici această argumentație a sa nu poate fi primită. Astfel, este adevărat că, în temeiul articolului 1 alineatul (2) din regulamentul atacat, mențiunile de sănătate în cauză utilizate înainte de intrarea în vigoare a acestui regulament puteau continua să fie utilizate timp de maximum șase luni de la intrarea în vigoare a regulamentului menționat. Cu toate acestea, din considerentul (16) al regulamentului atacat reiese că Comisia a prevăzut o astfel de perioadă tranzitorie pentru a permite operatorilor din sectorul alimentar și autorităților naționale competente să se adapteze la interzicerea respectivelor mențiuni. Faptul că a fost prevăzută o perioadă tranzitorie nu repune, așadar, nicidecum în discuție decizia de refuzare a autorizării mențiunilor de sănătate în cauză, adoptată de Comisie.

27 În al doilea rând, reclamanta contestă caracterul relevant și legitim al motivelor refuzului de includere care figurează în regulamentul atacat. În opinia acesteia, nu este posibil să se deducă din articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 care sunt factorii legitimi cu relevanță de care Comisia poate să țină seama atunci când ia o decizie privind o cerere de includere a unei mențiuni de sănătate, deși astfel de factori sunt menționați de asemenea în considerentul (30) și la articolul 17 alineatul (1) din acest regulament. Doar considerentul (19) al Regulamentului nr. 178/2002 ar indica printre altele factori care se referă la societate, la economie, la tradiții, la etică și la mediu, precum și fezabilitatea controalelor. Cu toate acestea, aspectele menționate nu ar fi avut niciun rol în decizia de refuz.

28 În această privință, *primo*, trebuie să se constate că, deși reclamanta subliniază că nu este posibil să se deducă din articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 care sunt factorii legitimi cu relevanță de care Comisia poate să țină seama atunci când ia o decizie privind o cerere de includere a unei mențiuni de sănătate, ea nu a invocat o excepție de nelegalitate privind această dispoziție. Astfel, din argumentația sa reiese că, în cadrul primului motiv, a invocat doar existența unei încălcări a articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006.

29 Pe de altă parte, chiar presupunând că reclamanta a dorit să invoce o excepție de nelegalitate privind articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006, argumentația sa ar fi inadmisibilă în lipsa oricărei indicații referitoare la norma de drept pretins încălcată. Astfel, trebuie amintit că, în temeiul articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, cererea introductivă trebuie să cuprindă printre altele o expunere sumară a motivelor invocate. Această indicare trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii. Deși este adevărat că un reclamant nu este obligat să indice explicit norma de drept specifică pe care își întemeiază motivul, nu este mai puțin adevărat că argumentația sa trebuie să fie suficient de clară pentru ca partea adversă și instanța Uniunii să poată identifica fără dificultăți această normă [a se vedea Hotărârea din 20 februarie 2013, Caventa/OAPI – Anson's Herrenhaus (BERG), T-224/11, EU:T:2013:81, punctele 14 și 15 și jurisprudența citată].

30 *Secundo*, în ceea ce privește argumentația potrivit căreia motivele refuzului de includere care figurează în regulamentul atacat nu au caracter relevant și legitim, este necesar să se amintească faptul că, în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006, Comisia ia o decizie privind cererea ținând seama, pe lângă avizul EFSA, de toate dispozițiile relevante din legislația Uniunii, precum și de alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată. Astfel cum reiese din considerentul (30) al Regulamentului nr. 1924/2006, reluat în considerentul (3) al regulamentului atacat, evaluarea științifică a riscurilor nu poate să furnizeze singură toate informațiile pe care ar trebui să se bazeze o decizie de gestiune a riscurilor și, prin urmare, trebuie să se țină seama de alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată. Având în vedere ceea ce precedă, Comisiei trebuie să i se recunoască o largă putere de apreciere într-un domeniu care presupune să ia decizii de natură politică, economică și socială și în care trebuie să efectueze aprecieri complexe (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2005, Alliance for Natural Health și alții, C-154/04 și C-155/04, Rec., EU:C:2005:449, punctul 52 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 12 iunie 2015, Health Food Manufacturers' Association și alții/Comisia, T-296/12, Rep., EU:T:2015:375, punctul 65 și jurisprudența citată).

31 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, având în vedere că autoritățile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere, în special în ceea ce privește aprecierea unor elemente de fapt de ordin științific și tehnic deosebit de complexe pentru a determina natura și întinderea măsurilor pe care le adoptă, controlul instanțelor Uniunii trebuie să se limiteze la a examina dacă exercitarea unei astfel de competențe nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă aceste autorități nu au depășit în mod vădit limitele puterii lor de apreciere. Într-un asemenea context, instanțele Uniunii nu pot să substituie cu aprecierea lor privind elementele de fapt de ordin științific și tehnic pe cea a instituțiilor, care sunt singurele cărora Tratatul FUE le a încredințat această sarcină (Hotărârea din 9 septembrie 2003, Monsanto Agricoltura Italia și alții, C-236/01, Rec., EU:C:2003:431, punctul 135, Hotărârea din 21 iulie 2011, Etimine, C-15/10, Rep., EU:C:2011:504, punctul 60, și Hotărârea Health Food Manufacturers' Association și alții/Comisia, punctul 30 de mai sus, EU:T:2015:375, punctul 73).

32 Din considerentul (14) al regulamentului atacat reiese că Comisia a refuzat să autorizeze mențiunile de sănătate în cauză considerând că o mențiune de sănătate nu putea fi incompatibilă cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate. În opinia Comisiei, utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză ar transmite consumatorilor un mesaj contradictoriu și neclar, deoarece ar încuraja consumul de zaharuri, în timp ce, pe baza avizelor științifice general acceptate, autoritățile naționale și internaționale informează consumatorii că aportul de zaharuri ar trebui redus. Comisia a apreciat, așadar, că mențiunile de sănătate în cauză nu sunt conforme cu articolul 3 al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 1924/2006, care prevede că folosirea mențiunilor nu trebuie să fie ambiguă sau înșelătoare.

33 Argumentația reclamantei nu demonstrează că factorii luați în considerare de Comisie, potrivit considerentului (14) al regulamentului atacat, nu au un caracter relevant și legitim pentru problema examinată. Este adevărat că legiuitorul Uniunii nu a indicat factorii legitimi cu relevanță menționați la

articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006. Considerentul (30) și articolul 17 alineatul (1) din același regulament se limitează de asemenea să menționeze obligația de a lua în considerare alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată. Întrucât legiuitorul Uniunii nu a furnizat nicio precizare referitoare la acești factori, aceștia din urmă trebuie să fie stabiliți în fiecare caz ținând seama printre altele de obiectivul Regulamentului nr. 1924/2006 menționat în considerentul (36) al acestui regulament, și anume asigurarea funcționării eficiente a pieței interne în ceea ce privește mențiunile nutriționale și de sănătate, oferind în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

34 În speță, nu se poate contesta în mod valabil că principiile de nutriție și de sănătate general acceptate luate în considerare de Comisie constituie un factor legitim cu relevanță pentru a soluționa problema dacă mențiunile de sănătate în cauză puteau fi autorizate. Astfel, luarea în considerare a acestor principii servește pentru a oferi un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Relevanța principiilor de nutriție și de sănătate general acceptate pentru examinarea aspectului dacă o mențiune de sănătate poate fi autorizată a fost subliniată, de altfel, în mod expres de către legiuitorul Uniunii în considerentul (18) al Regulamentului nr. 1924/2006, potrivit căruia nu ar trebui să se formuleze o mențiune de sănătate dacă aceasta este incompatibilă cu principiile menționate.

35 În consecință, primul aspect trebuie să fie respins.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe o eroare privind aprecierea de către Comisie a compatibilității mențiunilor de sănătate în cauză cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate

36 Reclamanta susține că Comisia a încălcat articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 prin aceea că ar fi considerat în mod greșit că diferitele mențiuni de sănătate în cauză erau incompatibile cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate. În opinia reclamantei, în cazul în care exista o incompatibilitate, EFSA nu ar fi emis avize pozitive. Legăturile pe care aceasta le stabilește, în mențiunile sale de sănătate, între un element nutrițional, și anume glucoza, pe de o parte, și sănătate, pe de altă parte, ar fi dovedite științific. Făcând referire la un aviz științific emis de EFSA referitor la valorile nutriționale de referință pentru aportul de glucide și de fibre alimentare, reclamanta arată că importanța nutrițională a glucidelor este general recunoscută pe plan științific, la fel ca importanța deosebită a glucozei pentru alimentația umană.

37 Potrivit considerentului (14) al regulamentului atacat, Comisia a constatat că o mențiune de sănătate nu putea fi incompatibilă cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate. Ea a subliniat că, deși EFSA a concluzionat că fusese stabilită o legătură cauză-efect între consumul de glucoză și buna funcționare a metabolismului energetic, utilizarea unei astfel de mențiuni de sănătate ar transmite consumatorilor un mesaj contradictoriu și neclar, deoarece ar încuraja consumul de zaharuri, în timp ce, pe baza avizelor științifice general acceptate, autoritățile naționale și internaționale informează consumatorii că aportul de zaharuri ar trebui redus.

38 În primul rând, în ceea ce privește argumentația reclamantei potrivit căreia modul de redactare a diferitelor mențiuni de sănătate în cauză nu este incompatibil cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate, aceasta trebuie să fie respinsă ca inoperantă. Astfel, din considerentul (14) al regulamentului atacat reiese că Comisia nu a refuzat să autorizeze diferitele mențiuni de sănătate în cauză ca urmare a faptului că modul de redactare a acestora, ca atare, era incompatibil cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate. În opinia Comisiei, ceea ce este contrar acestor principii este faptul că utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză ar încuraja consumul de zaharuri, deoarece, potrivit acestor principii, consumul de zaharuri ar trebui să fie redus.

39 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentația reclamantei potrivit căreia EFSA nu ar fi emis avize pozitive referitoare la mențiunile de sănătate în cauză în cazul în care acestea ar fi fost incompatibile cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate, *primo*, trebuie să se sublinieze că analiza EFSA are doar un caracter limitat. Astfel cum s-a constatat deja (a se vedea punctul 25 de mai sus), în temeiul articolului 18 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1924/2006 coroborat cu articolul 16 alineatul (3) din același regulament, pentru elaborarea avizului, EFSA trebuie să verifice doar dacă mențiunea de sănătate este justificată cu dovezi științifice și dacă formularea mențiunii respectă criteriile prevăzute în Regulamentul nr. 1924/2006. În special, pe plan material, EFSA trebuie să se asigure că mențiunile de sănătate se bazează pe dovezi științifice general acceptate și se justifică prin acestea, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din regulamentul menționat. În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) punctul 5 și cu articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1924/2006, o astfel de evaluare științifică a riscurilor efectuată de EFSA trebuie să aibă ca obiect aspectul dacă mențiunea de sănătate solicitată exprimă, pe bună dreptate, o legătură cauză-efect între consumul unei categorii de produse alimentare, al unui produs alimentar sau al unuia din constituenții săi și efectul fiziologic benefic declarat.

40 *Secundo*, după cum afirmă Comisia, trebuie să se facă distincție între evaluarea științifică a riscurilor efectuată de EFSA și gestiunea riscurilor efectuată de Comisie. Considerentul (30) al Regulamentului nr. 1924/2006 enunță în această privință că, în anumite cazuri, evaluarea științifică a riscurilor nu poate să furnizeze singură toate informațiile pe care ar trebui să se bazeze o decizie de gestiune a riscurilor și că, prin urmare, ar trebui să se ia în considerare alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată.

41 *Tertio*, astfel cum reiese din considerentul (14) al regulamentului atacat, Comisia nu a repus în discuție avizele EFSA referitoare la mențiunile de sănătate în cauză, potrivit cărora a fost stabilită o legătură cauză-efect între consumul de glucoză și buna funcționare a metabolismului energetic. Cu toate acestea, potrivit articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006, Comisia trebuia să țină seama, în plus față de evaluarea științifică a EFSA, de toate dispozițiile relevante din legislația Uniunii, precum și de alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată. Comisia a ținut seama, astfel, printre altele de principiile de nutriție și de sănătate general acceptate care nu făcuseră parte din evaluarea efectuată de EFSA. Faptul că, potrivit avizelor acesteia din urmă, mențiunile de sănătate în cauză sunt dovedite științific nu permite, așadar, să se concluzioneze că Comisia a constatat în mod eronat că utilizarea unei mențiuni de sănătate care încurajează consumul de zaharuri era incompatibilă cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate.

42 În al treilea rând, făcând referire la un aviz științific emis de EFSA referitor la valorile nutriționale de referință pentru aporturile de glucide și de fibre alimentare, reclamanta afirmă că mențiunile de sănătate în cauză nu sunt incompatibile cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate, dat fiind că importanța nutrițională a glucidelor ar fi general recunoscută pe plan științific, la fel ca importanța deosebită a glucozei pentru alimentația umană.

43 *Primo*, trebuie să se constate că, prin faptul că nu a prezentat acest aviz științific al EFSA în fața Tribunalului, această argumentație a reclamantei nu poate demonstra că Comisia a considerat în mod greșit că utilizarea unei mențiuni de sănătate care încurajează consumul de zaharuri era incompatibilă cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate.

44 Pe de altă parte, deși este adevărat că glucoza prezintă o importanță pentru alimentația umană, după cum afirmă reclamanta, acest fapt nu poate repune în discuție constatarea care figurează în considerentul (14) al regulamentului atacat, potrivit căreia, pe baza avizelor științifice general acceptate, autoritățile naționale și internaționale informează consumatorii că aportul de zaharuri ar trebui redus și potrivit căreia, în consecință, utilizarea unei mențiuni de sănătate care încurajează consumul de zaharuri este incompatibilă cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate.

45 *Secundo*, în măsura în care în replică reclamanta arată că datele pe care s-a bazat Comisia nu permit o generalizare în ceea ce privește glucoza, ci făceau referire la aporturile ridicate de zaharuri adăugate, la produsele zaharoase și la băuturile îndulcite, la consumul de băuturi îndulcite de către copii sau la alimentele cu conținut ridicat de zaharuri adăugate și nu ar fi decât parțial concludente, nici această argumentație a sa nu poate fi primită.

46 Astfel, pentru a concluziona că se recomandă, pe baza dovezilor științifice general acceptate, să se reducă consumul de zaharuri, Comisia a precizat, în înscrisurile sale, că s-a întemeiat pe existența unui consens la nivel internațional, la nivelul Uniunii și la nivel național, cu privire la necesitatea de a reduce consumul de zahăr pur și de zaharuri adăugate în produsele alimentare. În această privință, trebuie să se sublinieze că, întrucât motivarea regulamentului atacat este suficientă în ceea ce privește examinarea compatibilității mențiunilor de sănătate în cauză cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate, fapt care nu este, de altfel, contestat de reclamantă, Tribunalul poate ține seama de aceste precizări ale motivării actului în cauză, furnizate în cursul procedurii contencioase (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 septembrie 2015, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Comisia, C-398/13 P, Rep., EU:C:2015:535, punctul 30 și jurisprudența citată).

47 La nivel internațional, Comisia a făcut referire la un raport din anul 1989 al unui grup de studiu al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) cu privire la regimul alimentar, la nutriție și la prevenirea bolilor cronice, potrivit căruia ar trebui încurajate discuții cu privire la realizarea unor produse alimentare care să aibă un conținut redus de grăsimi, de zaharuri rafinate simple și de sare. Mai mult, Comisia a făcut referire la o directivă din anul 2015 a OMS referitoare la aportul de zaharuri la adulți și la copii, care conține recomandări referitoare la aportul de zaharuri libere în vederea reducerii riscului de boli cronice. Potrivit definiției conținute în această directivă, prin „zaharuri libere” se înțelege monozaharidele și dizaharidele adăugate în alimente și în băuturi de către fabricant, de către bucătar sau de către consumator, precum și zaharurile prezente în mod natural în miere, în siropuri, în sucurile de fructe și în concentratele de sucuri de fructe. Mai mult, Comisia a făcut referire la planul de acțiune european al OMS pentru o politică alimentară și nutrițională 2015-2020, potrivit căruia se recomandă să se adopte măsuri stricte care să limiteze impactul global, asupra copiilor, al oricărei forme de marketing al alimentelor cu valoare energetică ridicată, cu un conținut ridicat de grăsimi saturate, de acizi grași trans, de zahăr sau de sare.

48 La nivelul Uniunii, Comisia a menționat printre altele adoptarea de către grupul la nivel înalt pentru nutriție și activitate fizică a cadrului Uniunii referitor la inițiativele naționale privind nutrienți selecționați. Acest cadru urmărește reducerea produselor alimentare bogate în calorii, precum produsele alimentare care conțin zaharuri adăugate. Mai mult, Comisia a făcut referire la Concluziile Consiliului privind nutriția și activitatea fizică (JO 2014, C 213, p. 1), care urmăresc reducerea consumului de produse alimentare care conțin zaharuri adăugate.

49 În sfârșit, la nivel național, Comisia a făcut referire printre altele la poziția Deutsche Gesellschaft für Ernährung (Societatea Germană pentru Nutriție, DGE) din 2011 cu privire la valorile indicative ale aportului energetic de glucide și de lipide, potrivit căreia, în Germania, întrucât o parte substanțială a aportului de glucide rezultă din consumul de monozaharide și de dizaharide utilizate în special în dulciurile și în băuturile îndulcite, era necesară o orientare înspre consumul de produse pe bază de cereale integrale. Mai mult, ea a menționat programul național „Nutrition Santé” [Nutriție și sănătate] 2011-2015 al Republicii Franceze, care recomandă o creștere a aportului de glucide complexe și o reducere a aportului de zaharuri, și recomandările pentru reducerea consumului de zaharuri, intitulate „Sugar reduction: Responding to the challenge” (Reducerea zahărului: Acceptarea provocării), din anul 2014 ale agenției executive independente Public Health England înființate de Ministerul Sănătății din Regatul Unit. În sfârșit, Comisia a făcut referire la recomandările Consiliului miniștrilor nordici din anul 2004 aplicate în Danemarca, în Finlanda și în Suedia, care prevăd o valoare maximă pentru consumul de zaharuri adăugate.

50 Având în vedere cele ce precedă, nu se poate susține în mod valabil că nu există, la nivel internațional, la nivelul Uniunii și la nivel național, un consens cu privire la necesitatea de a reduce consumul de zahăr. Elementele de fapt prezentate de Comisie, menționate la punctele 47-49 de mai sus, demonstrează că un astfel de consens există pentru reducerea consumului atât de zaharuri adăugate în produsele alimentare, cât și de zahăr pur. Având în vedere că reclamanta nu contestă că se recomandă în general reducerea consumului de zaharuri adăugate, aceasta nu poate afirma în mod valabil că o astfel de recomandare nu este valabilă pentru consumul de zahăr pur. Mai mult, este adevărat că produsele reclamantei nu constituie nici alimente cu conținut ridicat de zaharuri adăugate ascunse, nici băuturi îndulcite pentru copii. Cu toate acestea, trebuie să se amintească faptul că mențiunile de sănătate în cauză se referă tocmai la glucoză ca atare, care este un zahăr (a se vedea punctul 2 de mai sus), și că mențiunile de sănătate autorizate de Comisie pot fi utilizate, în conformitate cu articolul 17 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1924/2006, de orice operator din sectorul alimentar. Pe de altă parte, trebuie să se constate că produsele reclamantei sunt compuse aproape exclusiv din glucoză.

51 Prin urmare, al doilea aspect trebuie să fie respins.

Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe o eroare privind constatarea unui mesaj contradictoriu și neclar

52 Reclamanta susține că Comisia a încălcat articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 prin aceea că ar fi considerat că utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză ar transmite consumatorilor un mesaj contradictoriu și neclar. Contrar afirmațiilor Comisiei, mențiunile de sănătate în cauză nu ar încuraja consumul de zaharuri. Acestea ar descrie doar efectele glucozei într-un context de activități fizice sportive. În trei dintre cele cinci mențiuni de sănătate în cauză, bărbații și femeile bine antrenate ar fi desemnați explicit ca populație-țintă. Pentru aceștia, consumul de zahăr ar prezenta o altă importanță decât, de exemplu, pentru grupurile de consumatori deosebit de sensibili. În opinia reclamantei, simpla recomandare din partea autorităților de reducere a consumului de zahăr nu ar schimba cu nimic faptul că glucoza posedă proprietățile benefice pentru sănătate vizate de mențiunile de sănătate în cauză, independent de faptul că, potrivit autorităților, anumite persoane ar consuma prea mult zahăr. Mai mult, reclamanta ar fi prezentă pe piață de aproximativ șapte decenii și beneficiile produselor sale asupra sănătății ar fi, așadar, general acceptate. Consumatorii nu s-ar înșela cu privire la sensul mențiunilor de sănătate în cauză și nici nu ar adopta, din cauza acestora, comportamente potențial indezirabile, precum un consum excesiv. În opinia reclamantei, consumatorul mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat știe că nu trebuie să consume prea mult zahăr. În cazul în care se urmează logica Comisiei, aceasta din urmă nu ar fi trebuit să autorizeze nici alte două mențiuni privind băuturi care conțin glucoză.

53 Trebuie să se amintească faptul că în considerentul (14) al regulamentului atacat Comisia a constatat că utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză ar transmite consumatorilor un mesaj contradictoriu și neclar, deoarece ar încuraja consumul de zaharuri, în timp ce, pe baza avizelor științifice general acceptate, autoritățile naționale și internaționale informează consumatorii că aportul de zaharuri ar trebui redus.

54 Argumentația reclamantei nu demonstrează că această considerație este viciată de o eroare.

55 Astfel, în primul rând, Comisia nu a săvârșit nicio eroare atunci când a considerat că utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză ar încuraja consumul de zaharuri. Trebuie subliniat că, potrivit articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006, acesta din urmă se aplică mențiunilor nutriționale și de sănătate formulate în cadrul comunicărilor comerciale, fie că apar la etichetarea, la prezentarea sau la publicitatea produselor alimentare care urmează să fie livrate ca atare consumatorului final. Astfel cum s-a constatat în considerentul (10) al Regulamentului nr. 1924/2006, produsele alimentare promovate prin mențiuni pot fi percepute de consumatori ca având un avantaj nutrițional, fiziologic sau orice alt avantaj referitor la sănătate în raport cu produse similare sau cu

alte produse în compoziția cărora nu s-au adăugat astfel de nutrienți și alte substanțe. Consumatorii pot fi astfel determinați să facă alegeri care influențează direct cantitatea totală de diferiți nutrienți sau de alte substanțe absorbite de aceștia, contrar avizelor științifice în domeniu (Hotărârea din 6 septembrie 2012, Deutsches Weintor, C-544/10, Rep., EU:C:2012:526, punctul 37). Astfel cum reiese din considerentul (19) al Regulamentului nr. 1924/2006, atribuirea unei mențiuni nutriționale sau de sănătate conferă produselor alimentare în cauză o imagine pozitivă. Având în vedere că utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză de către un operator din sectorul alimentar ar conferi o conotație pozitivă produselor sale prin prezentarea unui avantaj și prin crearea unei imagini pozitive, nu se poate concluziona că aceasta nu ar încuraja consumul acestor produse care, potrivit avizelor științifice ale EFSA (a se vedea punctele 7 și 8 de mai sus), trebuie să fie o sursă semnificativă de glucoză pentru a putea purta aceste mențiuni.

56 Referitor, în această privință, la argumentul reclamantei potrivit căruia aceasta a utilizat, timp de mai mulți ani, declarații de sănătate specifice cu privire la glucoză fără ca acest fapt să fi avut o influență remarcabilă asupra cifrelor sale de vânzări, trebuie subliniat, pe de o parte, că acest argument nu este susținut de niciun element de probă. Pe de altă parte, astfel cum afirmă Comisia, faptul că cotele de piață ale reclamantei s-au dezvoltat continuu, potrivit acesteia din urmă, permite mai degrabă să se concluzioneze că declarațiile reclamantei cu privire la efectul glucozei au putut avea efecte asupra vânzărilor produselor sale pe bază de glucoză.

57 În ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia ceea ce contează este grupul-țintă, în scopul aprecierii mențiunilor de sănătate în cauză, în măsura în care trei dintre cinci cereri menționează expres ca grup-țintă bărbații și femeile bine antrenați, nici acesta nu poate fi primit. Astfel, din avizele științifice ale EFSA referitoare la cele trei cereri în cauză reiese că efectele invocate fac referire fără deosebire la participarea glucozei la metabolismul energetic al tuturor ființelor umane active din punct de vedere fizic. Potrivit acestor avize, metabolismul energetic este indispensabil tuturor funcțiilor corpului și activităților fizice, inclusiv exercițiul fizic și funcționarea normală a sistemului muscular. Mențiunile de sănătate în cauză pot, așadar, de asemenea să fie utilizate pentru produse pe bază de glucoză destinate populației în general, cu atât mai mult cu cât s-a constatat deja că mențiunile de sănătate autorizate de Comisie pot fi utilizate, potrivit articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1924/2006, de orice operator din sectorul alimentar (a se vedea punctul 50 de mai sus).

58 În al doilea rând, din analiza celui de al doilea aspect al prezentului motiv (a se vedea punctele 36-51 de mai sus) rezultă că reclamanta nu a demonstrat că Comisia a constatat în mod greșit, în considerentul (14) al regulamentului atacat, că, pe baza avizelor științifice general acceptate, autoritățile naționale și internaționale informează consumatorii că aportul de zaharuri ar trebui redus și că, în consecință, utilizarea unei mențiuni de sănătate care încurajează consumul de zaharuri era incompatibilă cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate. În aceste condiții, trebuie să se sublinieze că Comisia nu a săvârșit o eroare atunci când a considerat că utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză, care încuraja consumul de zaharuri, deși o astfel de încurajare este incompatibilă cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate, ar transmite consumatorilor un mesaj contradictoriu și neclar. Acest lucru este cu atât mai valabil cu cât, potrivit avizelor științifice ale EFSA, pentru a putea purta aceste mențiuni de sănătate, produsele în cauză trebuie să fie o sursă semnificativă de glucoză (a se vedea punctul 55 de mai sus). În această privință, trebuie amintit de asemenea că în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 1924/2006, utilizarea mențiunilor nutriționale sau de sănătate este permisă numai dacă nutrientul sau orice altă substanță pentru care se face mențiunea se găsește în produsul final într-o cantitate semnificativă, astfel cum este definită în legislația Uniunii, sau, în lipsa unor norme în acest sens, într-o cantitate care va produce efectul nutrițional sau fiziologic indicat, astfel cum s-a stabilit prin dovezi științifice general acceptate.

59 Referitor, în această privință, la argumentația reclamantei potrivit căreia consumatorul mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat nu ar consuma mai multe zaharuri ca urmare a mențiunilor de sănătate, deoarece ar ști că nu trebuie să consume prea multe zaharuri, aceasta trebuie de asemenea să fie respinsă.

60 Astfel, pe de o parte, chiar presupunând că situația respectivă se regăsește în speță, acest fapt nu ar priva mesajele trimise prin mențiunile de sănătate în cauză de caracterul lor contradictoriu și neclar, astfel cum este descris la punctul 58 de mai sus. Pe de altă parte, este, desigur, adevărat, după cum afirmă reclamanta, că, în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (l) și al articolului 30 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 1169/2011, produsele alimentare trebuie, în principiu, să conțină o declarație nutrițională, care trebuie să includă printre altele cantitatea de zaharuri, și că, în temeiul articolului 32 alineatul (4) din acest regulament, cantitatea de zaharuri poate fi exprimată de asemenea ca procent din consumul de referință stabilit în partea B din anexa XIII la regulamentul respectiv, care menționează pentru zahăr 90 de grame pentru un adult obișnuit (8 400 kilojouli/2 000 kilocalorii). Cu toate acestea, după cum recunoaște reclamanta, nu toate produsele alimentare trebuie să conțină o declarație nutrițională. Omiterea unei astfel de declarații pentru anumite produse alimentare este prevăzută în mod special la articolul 16 din Regulamentul nr. 169/2011. Mai mult, potrivit articolului 32 alineatele (2) și (4) din acest regulament, nu este obligatorie exprimarea cantității de zaharuri ca procent din consumul de referință; aceasta poate fi de asemenea exprimată pentru 100 de grame. Chiar dacă consumatorul mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat, la care trebuie să ne raportăm (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 iunie 2015, Teekanne, C-195/14, Rep., EU:C:2015:361, punctul 36 și jurisprudența citată), știa că nu trebuie să consume prea multe zaharuri, acesta ar putea fi încurajat, ca urmare a mențiunilor de sănătate în cauză, să consume mai multe zaharuri, cu atât mai mult cu cât, potrivit avizelor științifice ale EFSA, pentru a putea purta mențiunile de sănătate în cauză, produsele în discuție trebuie să fie o sursă semnificativă de glucoză (a se vedea punctele 55 și 58 de mai sus). Pe de altă parte, în ceea ce privește produsele reclamantei, trebuie constatat că consumul unui cub clasic alcătuit din opt comprimate, care are o greutate unitară de 48 de grame (a se vedea punctul 1 de mai sus) furnizează deja mai mult de jumătate din cantitatea de zaharuri stabilită drept consum de referință în partea B din anexa XIII la Regulamentul nr. 1169/2011 pentru un adult obișnuit.

61 În al treilea rând, în măsura în care reclamanta face referire la autorizarea altor două mențiuni privind băuturi care conțin glucoză, argumentația sa privește în esență o pretinsă încălcare a principiului egalității de tratament și va fi, așadar, examinată în cadrul celui de al treilea motiv (a se vedea punctele 113 și 114 de mai jos).

62 Prin urmare, al treilea aspect trebuie să fie respins.

Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe o eroare privind aprecierea mențiunilor de sănătate în cauză ca fiind ambigue sau înșelătoare

63 Reclamanta susține că Comisia a încălcat articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 prin aceea că ar fi considerat că mențiunile de sănătate în cauză erau ambigue sau înșelătoare în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1924/2006. Obiectivul acestei din urmă dispoziții ar fi de a împiedica consumatorii să fie victime ale unor mențiuni de sănătate înșelătoare. Singura întrebare care s-ar pune în ceea ce privește aplicarea acestei dispoziții ar fi aceea dacă referirea concretă la sănătate prezentă în mențiunea de sănătate în discuție constituie o inducere în eroare a consumatorilor. Pretinsa contradicție menționată de Comisie ar fi, așadar, lipsită de pertinență în contextul aplicării articolului 3 al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 1924/2006. Mai mult, reclamanta arată că nu este obligată să semnaleze recomandări necunoscute emise de autorități. Nici nemenționarea unei recomandări nu ar putea, așadar, să constituie o inducere în eroare.

64 Trebuie amintit că, potrivit considerentului (14) al regulamentului atacat, Comisia a constatat că o mențiune de sănătate care ar încuraja consumul de zaharuri, în timp ce, pe baza avizelor științifice general acceptate, autoritățile naționale și internaționale informează consumatorii că aportul de zaharuri ar trebui redus, nu era conformă cu articolul 3 al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 1924/2006, care prevede că folosirea mențiunilor nu trebuie să fie ambiguă sau înșelătoare.

65 Potrivit articolului 3 al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 1924/2009, care figurează în capitolul II din acest regulament, referitor la principiile generale, fără a aduce atingere Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora (JO L 109, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 9) și Directivei 84/450/CEE a Consiliului din 10 septembrie 1984 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative din statele membre referitoare la publicitatea înșelătoare (JO L 250, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 153), folosirea mențiunilor nutriționale și de sănătate nu trebuie să fie falsă, ambiguă sau înșelătoare.

66 În ceea ce privește interpretarea termenilor „ambiguă sau înșelătoare” în sensul articolului 3 al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 1924/2006, s-a statuat deja că o mențiune referitoare la o băutură alcoolică, presupunând că poate fi considerată în sine ca fiind corectă în materialitatea sa, care se dovedește incompletă și evidențiază doar o anumită calitate a produsului în cauză, în timp ce trece sub tăcere riscurile inerente consumului acestui produs, este ambiguă sau chiar înșelătoare (Hotărârea Deutsches Weintor, punctul 55 supra, EU:C:2012:526, punctele 50-52). Astfel cum reiese din considerentul (16) al Regulamentului nr. 1924/2006, pentru a soluționa chestiunea dacă o mențiune este sau nu este înșelătoare, trebuie să se facă referire la așteptarea prezumată cu privire la această indicație a unui consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat (a se vedea în acest sens Hotărârea Teekanne, punctul 60 de mai sus, EU:C:2015:361, punctul 36 și jurisprudența citată).

67 În speță, nu se contestă că efectul benefic asupra metabolismului energetic este corect descris de mențiunile de sănătate în cauză, după cum a constatat Comisia în considerentul (14) al regulamentului atacat. Cu toate acestea, din analiza celui de al doilea aspect al prezentului motiv (a se vedea punctele 36-51 de mai sus) rezultă că reclamanta nu a demonstrat că Comisia a constatat în mod greșit că, pe baza avizelor științifice general acceptate, autoritățile naționale și internaționale informează consumatorii că aportul de zaharuri ar trebui redus și că, în consecință, utilizarea unei mențiuni de sănătate care încurajează consumul de glucoză era incompatibilă cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate. În plus, s-a constatat deja (a se vedea punctul 60 de mai sus) că utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză ar putea încuraja consumatorul mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat, să consume mai multe zaharuri, în pofida faptului că se recomanda, pe baza avizelor științifice general recunoscute, să se reducă consumul de zaharuri.

68 În consecință, mențiunile de sănătate în cauză evidențiază o anumită calitate de natură să amelioreze metabolismul energetic, în timp ce trec sub tăcere faptul că, independent de buna funcționare a metabolismului energetic, riscurile inerente consumului mai multor zaharuri nu sunt astfel nicidecum înlăturate sau limitate. Prin sublinierea exclusiv a efectelor benefice pentru metabolismul energetic, mențiunile de sănătate în cauză sunt de natură să încurajeze consumul de zaharuri și, în definitiv, să crească riscurile inerente consumului excesiv de zaharuri pentru sănătatea consumatorilor. Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se considere că mențiunile de sănătate în cauză se dovedesc incomplete și, așadar, ambigue și înșelătoare, chiar și în cazul veridicității informațiilor oferite (a se vedea în acest sens Concluziile avocatului general Mischo prezentate în cauza Gut Springenheide și Tusky, C-210/96, Rec., EU:C:1998:102, punctele 86-90, și Concluziile avocatului general Jääskinen prezentate în cauza Neptune Distribution, C-157/14, Rep., EU:C:2015:460, punctul 52).

69 Este adevărat că, în Hotărârea Deutsches Weintor, punctul 55 de mai sus (EU:C:2012:526, punctele 50-52), Curtea a examinat caracterul ambiguu și înșelător al unei mențiuni de sănătate referitoare la o băutură alcoolică al cărei consum în sine pentru fiecare persoană implică pericole inerente, în timp ce consumul unei anumite cantități de zahăr nu este susceptibil să implice riscuri pentru fiecare persoană în parte. Astfel cum s-a constatat deja (a se vedea punctul 44 de mai sus), glucoza prezintă o importanță pentru alimentația umană. Cu toate acestea, trebuie să se amintească faptul că, dacă mențiunile de sănătate ar fi autorizate, ar putea fi folosite, în conformitate cu condițiile care le sunt aplicabile, de către orice operator din sectorul alimentar, în cazul în care utilizarea lor nu ar fi limitată în conformitate cu dispozițiile articolului 21 din Regulamentul nr. 1924/2006 privind protecția datelor (a se vedea punctul 50 de mai sus). Astfel, din avizele științifice ale EFSA referitoare la cele cererile în cauză reiese că efectele invocate fac referire fără deosebire la participarea glucozei la metabolismul energetic al tuturor ființelor umane active din punct de vedere fizic (a se vedea punctul 57 de mai sus). Deși este adevărat că, pentru trei dintre cele cinci mențiuni de sănătate solicitate de reclamantă, populația-țintă este constituită din bărbați și femei active, care au o stare de sănătate bună, bine antrenați pentru anduranță (a se vedea punctul 3 de mai sus), nu este mai puțin adevărat că pot fi de asemenea utilizate mențiuni de sănătate referitoare la glucoză ca atare pentru produse pe bază de glucoză destinate populației în general. În cadrul examinării caracterului ambiguu și înșelător al mențiunilor de sănătate în cauză, trebuie, așadar, să se facă referire la consumatorul mediu, după cum reiese și din considerentul (16) al Regulamentului nr. 1924/2006. Întrucât consumatorul mediu trebuie, potrivit principiilor de nutriție și de sănătate general acceptate, să își reducă consumul de zaharuri, Comisia nu a săvârșit nicio eroare atunci când a constatat că mențiunile de sănătate în cauză, care evidențiază doar efectele benefice pentru metabolismul energetic, în condițiile în care trec sub tăcere riscurile inerente consumului mai multor zaharuri, erau ambigue și înșelătoare.

70 Pe de altă parte, trebuie să se constate cu titlu suplimentar că, în lumina constatărilor legiuitorului care figurează în considerentul (10) al Regulamentului nr. 1924/2006 (a se vedea punctul 55 de mai sus), utilizarea mențiunilor de sănătate în cauză ar putea determina consumatorul relevant să creadă că există o legătură cauză-efect între consumul de glucoză și buna funcționare a metabolismului energetic, în timp ce o astfel de legătură există de asemenea între alte glucide și buna funcționare a metabolismului energetic.

71 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia recomandările autorităților naționale și internaționale referitoare la reducerea consumului de zaharuri, pe baza avizelor științifice general acceptate, îi erau necunoscute, trebuie subliniat că, pentru a constata că mențiunile de sănătate în cauză se dovedesc ambigue și înșelătoare, aspectul dacă reclamanta cunoștea recomandările în discuție nu are niciun rol (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 septembrie 2009, Severi, C-446/07, Rep., EU:C:2009:530, punctul 62). Astfel cum s-a constatat deja (a se vedea punctul 66 de mai sus), trebuie să se facă referire la așteptarea prezumată cu privire la indicația în discuție a unui consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat. Constatarea unui caracter înșelător, în sensul articolului 3 al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 1924/2006, nu depinde de aspectul dacă reclamanta a acționat având cunoștință despre acest caracter sau chiar în mod deliberat.

72 Prin urmare, al patrulea aspect trebuie să fie respins.

Cu privire la al cincilea aspect, întemeiat pe neexaminarea unor condiții de utilizare specifice, a unor explicații sau a unor avertismente suplimentare

73 Reclamanta susține că Comisia a încălcat articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006 prin aceea că nu și-ar fi îndeplinit obligația de a verifica dacă mențiunile de sănătate în cauză puteau fi autorizate în condiții de utilizare specifice sau puteau fi însoțite de explicații sau de avertismente suplimentare. Regulamentul atacat nu ar permite să se știe ce condiții de utilizare specifice ar fi putut fi luate în considerare, nici ce explicații sau avertismente suplimentare ar fi putut face ca mesajul să fie

mai puțin confuz pentru consumator. În opinia reclamantei, adăugarea unei indicații obligatorii care să urmărească semnalarea recomandării unor autorități internaționale de a reduce sau de a supraveghea consumul de zaharuri ar fi putut fi suficientă pentru a împiedica caracterul confuz al mesajului pentru consumator, în conformitate cu principiul proporționalității. La fel ca în cazul altor mențiuni de sănătate, Comisia ar fi putut de asemenea să impună ca reclamanta să adauge informația potrivit căreia o creștere a consumului de zaharuri ar putea prezenta riscuri pentru sănătate, pentru a evita pretinsul risc de confuzie.

74 În primul rând, în ceea ce privește argumentația potrivit căreia Comisia și-a încălcat obligația de a verifica dacă mențiunile de sănătate în cauză puteau fi autorizate în condiții de utilizare specifice sau însoțite de explicații sau de avertismente suplimentare, aceasta nu poate fi primită. Astfel, Comisia a indicat în considerentul (14) al regulamentului atacat că, chiar dacă mențiunile de sănătate în cauză erau autorizate doar în condiții de utilizare specifice și/sau erau însoțite de mențiuni sau de avertismente suplimentare, mesajul acestora nu ar fi mai puțin confuz pentru consumatori și, prin urmare, aceste mențiuni nu ar trebui să fie autorizate. În consecință, Comisia a examinat posibilitatea de a autoriza mențiunile de sănătate în cauză în condiții de utilizare specifice sau însoțite de explicații sau de avertismente suplimentare.

75 În ceea ce privește, în această privință, argumentul reclamantei potrivit căruia regulamentul atacat nu permite să se știe ce condiții de utilizare specifice ar fi putut fi luate în considerare, nici ce explicații sau ce avertismente suplimentare ar fi putut face ca mesajul să fie mai puțin confuz pentru consumator, este suficient să se sublinieze că din considerentul (14) al regulamentului atacat reiese corespunzător cerințelor legale că, în opinia Comisiei, nu era posibil să se formuleze condiții de utilizare specifice sau mențiuni ori avertismente suplimentare, astfel încât să se evite într-o măsură suficientă inducerea în eroare a consumatorilor.

76 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentația reclamantei potrivit căreia Comisia a considerat în mod eronat că mențiunile de sănătate în cauză nu puteau fi autorizate în condiții de utilizare specifice și/sau nu puteau fi însoțite de mențiuni sau de avertismente suplimentare, aceasta se referă în esență la respectarea principiului proporționalității și va fi, așadar, examinată în cadrul celui de la doilea motiv (a se vedea punctele 87-91 de mai jos). În măsura în care reclamanta arată că, în numeroase cazuri, Comisia a prevăzut să condiționeze autorizarea mențiunilor de sănătate referitoare la produse alimentare de anumite cerințe precum avertismente obligatorii, trebuie să se constate că acest fapt nu este contestat de Comisie, dar că nu are nicio relevanță pentru analiza aspectului dacă Comisia a considerat în mod eronat că mențiunile de sănătate în cauză referitoare mai precis la glucoză nu puteau fi autorizate în condiții de utilizare specifice și/sau însoțite de mențiuni sau de avertismente suplimentare.

77 Având în vedere cele de mai sus, se impune respingerea celui de al cincilea aspect și, în consecință, a primului motiv în ansamblul său.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

78 Reclamanta susține că, prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia a încălcat principiul proporționalității. În opinia sa, decizia de refuz nu era nici adecvată, nici necesară pentru atingerea obiectivului urmărit de Regulamentul nr. 1924/2006, și anume utilizarea unor mențiuni de sănătate suficient de dovedite pe plan științific. În cazul unei interdicții absolute de publicitate, ar trebui să se efectueze un control strict al proporționalității ținând seama de faptul că Regulamentul nr. 1924/2006 ar prevedea respingerea unor cereri pentru motive care nu sunt științifice, doar cu titlu excepțional și pentru motive solide. Regula ar fi de a alinia decizia de autorizare cu rezultatul procedurii de control științific extrem de lungi și de costisitoare. În opinia reclamantei, mențiunile de sănătate în cauză ar fi trebuit să fie autorizate cel puțin însoțite de condiții limitative sau de mențiuni, ca mijloc mai puțin sever. În plus, Comisia ar fi putut să modifice sau să completeze formularea mențiunilor de sănătate

solicitate, în cadrul puterii sale de apreciere, astfel încât, menținând conținutul acestora, pretinsa inducere în eroare ar fi fost evitată. Mai mult, reclamanta invocă o încălcare a drepturilor sale prevăzute la articolele 6 și 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În opinia reclamantei, decizia de refuz este contrară și obiectivului Regulamentului nr. 1924/2006, în temeiul căruia protecția consumatorilor împotriva mențiunilor de sănătate înșelătoare trebuie să fie asigurată prin utilizarea exclusivă a unor mențiuni de sănătate suficient de justificate științific. În sfârșit, decizia Comisiei ar fi disproporționată, întrucât ar împiedica aducerea la cunoștința consumatorilor a unor informații necontestabile pe fond.

79 Trebuie amintit că principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor Uniunii să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea Hotărârea din 9 martie 2006, Zuid-Hollandse Milieufederatie și Natuur en Milieu, C-174/05, Rec., EU:C:2006:170, punctul 28 și jurisprudența citată).

80 În primul rând, în ceea ce privește controlul jurisdicțional al condițiilor menționate la punctul precedent, este necesar să se amintească faptul că, în temeiul articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006, Comisia trebuia să ia o decizie privind cererile reclamantei ținând seama, pe lângă avizul EFSA, de toate dispozițiile relevante din legislația Uniunii, precum și de alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată. Astfel cum s-a constatat deja (a se vedea punctul 30 de mai sus), trebuie să se recunoască Comisiei o largă putere de apreciere într-un domeniu care presupune să ia decizii de natură politică, economică și socială și în care trebuie să efectueze aprecieri complexe. Numai caracterul vădit inadecvat al unei măsuri adoptate în acest domeniu în raport cu obiectivul pe care instituția competentă urmărește să îl atingă poate afecta legalitatea unei astfel de măsuri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2005, Alliance for Natural Health și alții, punctul 30 de mai sus, EU:C:2005:449, punctul 52 și jurisprudența citată, și Hotărârea Health Food Manufacturers' Association și alții/Comisia, punctul 30 de mai sus, EU:T:2015:375, punctul 65 și jurisprudența citată).

81 Reiese de asemenea din jurisprudență că puterea de apreciere de care dispun autoritățile competente, în ceea ce privește stabilirea echilibrului corect dintre libertatea de exprimare și obiectivul protecției sănătății, este variabilă pentru fiecare dintre obiectivele care justifică limitarea acestui drept și depinde de natura activităților în discuție (Hotărârea din 12 decembrie 2006, Germania/Parlamentul și Consiliul, C-380/03, Rec., EU:C:2006:772, punctul 155; a se vedea de asemenea Hotărârea din 2 aprilie 2009, Damgaard, C-421/07, Rep., EU:C:2009:222, punctul 27 și jurisprudența citată). În aplicarea acestei jurisprudențe, Comisiei trebuie să i se recunoască de asemenea o largă putere de apreciere în ceea ce privește, în mod special, utilizarea comercială a libertății de exprimare, printre altele în mesaje cu caracter publicitar (a se vedea în acest sens Concluziile avocatului general Jääskinen prezentate în cauza Neptune Distribution, punctul 68 de mai sus, EU:C:2015:460, punctul 55).

82 În ceea ce privește, în această privință, argumentația reclamantei potrivit căreia trebuie să se efectueze un control strict al proporționalității în cazul interzicerii absolute a publicității, este, desigur, adevărat că, în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1924/2006, mențiunile de sănătate sunt interzise, cu excepția cazului în care acestea respectă cerințele generale din capitolul II din regulamentul menționat și cerințele specifice din capitolul IV al regulamentului respectiv și sunt autorizate în conformitate cu acest regulament și incluse în listele de mențiuni autorizate prevăzute la articolele 13 și 14 din același regulament. Cu toate acestea, contrar celor susținute de reclamantă, introducerea, prin Regulamentul nr. 1924/2006, a principiului interzicerii acestor mențiuni de sănătate, însoțit de o posibilitate de autorizare, nu constituie o interzicere absolută a publicității. Pe de altă parte, există deja mențiuni de sănătate pe care reclamanta le poate utiliza. În special, Regulamentul (UE) nr. 432/2012 al Comisiei de stabilire a unei liste de mențiuni de sănătate permise, înscrise pe produsele alimentare, altele decât cele care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire și la

dezvoltarea și la sănătatea copiilor (JO L 136, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 7/2015 al Comisiei din 6 ianuarie 2015 (JO L 3, p. 3), prevede mențiuni de sănătate autorizate privind soluții carbohidrați-electroliți, precum și efectul glucidelor asupra recuperării unei funcții musculare normale după un efort important.

83 În ceea ce privește, în acest context, referirea reclamantei la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2000/13 și la Hotărârea din 15 iulie 2004, Douwe Egberts (C-239/02, Rec., EU:C:2004:445), trebuie subliniat că, la punctul 36 din această hotărâre, Curtea a constatat că articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2000/13 interzicea orice indicație care are legătură cu bolile umane, independent de faptul că aceasta este sau nu este susceptibilă să inducă în eroare consumatorul, precum și indicațiile care, cu toate că nu conțin nicio referire la boli, ci, mai degrabă, de exemplu, la sănătate, se dovedesc înșelătoare. Curtea a declarat de asemenea, în Hotărârea Douwe Egberts, citată anterior (EU:C:2004:445, punctul 43), că o interzicere absolută de a menționa pe etichetele produselor alimentare anumite indicații referitoare la slăbire sau la recomandări medicale fără să fie examinată, de la caz la caz, aptitudinea efectivă a acestora de a induce în eroare cumpărătorul ar avea drept consecință faptul că produsele alimentare care poartă aceste indicații nu ar putea fi comercializate liber într-un stat membru, chiar în ipoteza în care acestea nu ar fi înșelătoare. Dat fiind că, în speță, s-a constatat în mod just că mențiunile de sănătate în cauză erau ambigue și înșelătoare, argumentul reclamantei referitor la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2000/13 și la Hotărârea Douwe Egberts, citată anterior (EU:C:2004:445) nu permite să se concluzioneze că ar trebui să se efectueze un control mai extins al proporționalității decât cel menționat la punctul 80 de mai sus.

84 În plus, contrar celor susținute de reclamantă, deși este adevărat că justificarea științifică este, potrivit considerentului (17) al Regulamentului nr. 1924/2006, aspectul principal care trebuie să fie luat în considerare atunci când se folosesc mențiuni nutriționale și de sănătate, nu este mai puțin adevărat că același regulament nu prevede respingerea unor cereri pentru motive care nu sunt științifice decât arareori și cu titlu excepțional, după cum rezultă, printre altele, din articolul 18 alineatul (4) din acest regulament. Astfel, s-a constatat deja (a se vedea punctul 25 de mai sus) că din această dispoziție reiese că, atunci când ia o decizie referitoare la o cerere privind o mențiune de sănătate, Comisia trebuie să țină seama de trei elemente, și anume, în primul rând, de evaluarea științifică din avizul EFSA, în al doilea rând, de toate dispozițiile aplicabile din legislația Uniunii și, în al treilea rând, de alți factori legitimi cu relevanță pentru problema examinată.

85 În al doilea rând, în ceea ce privește obiectivele urmărite prin regulamentul atacat, trebuie să se constate că acesta are ca temei juridic articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1924/2006. Din articolul 1 alineatul (1) și din considerentele (1) și (36) ale Regulamentului nr. 1924/2006 reiese că obiectivul acestuia din urmă este de a asigura buna funcționare a pieței interne în ceea ce privește mențiunile nutriționale și de sănătate, asigurând în același timp consumatorilor un nivel ridicat de protecție. După cum reiese din considerentele (1) și (18) ale Regulamentului nr. 1924/2006, protecția sănătății figurează printre principalele finalități ale acestui regulament (Hotărârea Deutsches Weintor, punctul 55 de mai sus, EU:C:2012:526, punctul 45). Potrivit considerentului (9) al aceluiași regulament, principiile stabilite prin acesta din urmă ar trebui să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorului, să îi ofere informațiile necesare pentru a face alegeri în cunoștință de cauză și să creeze condiții egale de concurență pentru industria alimentară. Considerentul (16) al Regulamentului nr. 1924/2006 enunță că este important ca mențiunile privind produsele alimentare să fie înțelese de consumator și că este necesar ca toți consumatorii să fie protejați de mențiunile înșelătoare. În acest context, Comisia a refuzat să autorizeze mențiunile de sănătate în cauză tocmai în scopul protejării consumatorilor împotriva unor mențiuni ambigue sau înșelătoare, după cum reiese din considerentul (14) al regulamentului atacat.

86 În al treilea rând, trebuie să se sublinieze că argumentația reclamantei nu demonstrează că regulamentul atacat este vădit inadecvat în raport cu aceste obiective.

87 Astfel, *primo*, în ceea ce privește argumentația reclamantei potrivit căreia mențiunile de sănătate în cauză ar fi trebuit să fie autorizate cel puțin însoțite de condiții limitative sau de mențiuni, ca mijloc mai puțin sever, trebuie să se sublinieze că reclamanta nu a demonstrat că Comisia ar fi considerat în mod greșit, în considerentul (14) al regulamentului atacat, că acest lucru nu este posibil, deoarece mesajul mențiunilor de sănătate în cauză nu ar fi mai puțin confuz în această privință pentru consumator, și, prin urmare, că aceste mențiuni nu ar trebui să fie autorizate. După cum afirmă Comisia, autorizarea mențiunilor de sănătate în cauză care încurajează consumul de zaharuri, coroborată cu o mențiune obligatorie care invită în esență la reducerea consumului de zaharuri sau la supravegherea cantităților de zaharuri consumate, ar transmite consumatorilor un mesaj contradictoriu și neclar. Menționarea unor plafoane cantitative sau a unor avertismente pe un produs care constituie o sursă semnificativă de zahăr, care poartă, în același timp, o mențiune de sănătate care conferă acestui produs o imagine pozitivă, acesta fiind, așadar, perceput de consumatori în sensul că prezintă un avantaj nutrițional, fiziologic sau orice avantaj referitor la sănătate, ar fi, în sine, contradictorie și nu ar fi de natură să garanteze respectarea principiilor nutriționale și de sănătate general acceptate care urmăresc reducerea consumului de zaharuri.

88 În ceea ce privește în special argumentul reclamantei potrivit căruia revine Comisiei sarcina de a stabili că, în speță, nicio condiție, mențiune sau avertisment nu erau susceptibile să garanteze o protecție suficientă a consumatorilor, trebuie subliniat în plus, că, în temeiul articolului 18 alineatul (2) a treia teză din Regulamentul nr. 1924/2006 coroborat cu articolul 15 alineatul 3 litera (f) din acest regulament, reclamanta ar fi putut să includă în cererile sale o propunere de condiții specifice de utilizare, ceea ce însă nu a făcut.

89 *Secundo*, întrucât reclamanta face referire la jurisprudența Curții (Hotărârea din 24 noiembrie 1993, Keck și Mithouard, C-267/91 și C-268/91, Rec., EU:C:1993:905; Hotărârea din 9 februarie 1999, van der Laan, C-383/97, Rec., EU:C:1999:64, și Hotărârea Douwe Egberts, punctul 83 de mai sus, EU:C:2004:445), care ar prevedea că, în cazul unei interziceri naționale a publicității, protecția consumatorilor ar putea fi suficient garantată printr-o obligație adecvată de marcare, precum o etichetare care să asigure transparența ofertelor făcute consumatorilor, nici argumentația acesteia nu poate fi primită.

90 Astfel, această jurisprudență vizează măsuri naționale nearmonizate. Or, în speță, trebuie amintit că regulamentul atacat are ca temei juridic articolul 18 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 1924/2006. Acest din urmă regulament, la rândul său, se întemeiază pe articolul 95 CE, potrivit căruia legiuitorul prevede măsurile privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne. Trebuie subliniat, în această privință, că articolul 168 alineatul (1) primul paragraf TFUE prevede că în definirea și punerea în aplicare ale tuturor politicilor și acțiunilor Uniunii, se asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și că articolul 95 alineatul (3) CE, precum și articolul 114 alineatul (3) TFUE impun în mod expres ca, în cadrul armonizării realizate, să se asigure un nivel ridicat de ocrotire a sănătății persoanelor (a se vedea Hotărârea Alliance for Natural Health și alții, punctul 30 de mai sus, EU:C:2005:449, punctul 31 și jurisprudența citată).

91 *Tertio*, reclamanta arată că Comisia ar fi trebuit, în aplicarea puterii sale de apreciere, să reformuleze textul propunerii mențiunilor de sănătate în cauză. În opinia sa, ar fi fost necesar doar să se mențină nucleul mențiunii referitoare la sănătate, având în vedere temeiul său științific. În această privință, pe de o parte, trebuie subliniat că reclamanta nu menționează nicio formulare a textului mențiunilor de sănătate în cauză pe care Comisia ar fi trebuit să o examineze. Pe de altă parte, potrivit considerentului (14) al regulamentului atacat, tocmai conținutul intrinsec al mențiunilor de sănătate în cauză nu era compatibil cu principiile de nutriție și de sănătate general acceptate. Argumentația reclamantei trebuie, așadar, să fie respinsă.

92 *Quarto*, în ceea ce privește argumentația reclamantei potrivit căreia regulamentul atacat aduce atingere libertăților recunoscute prin articolele 6 și 16 din Carta drepturilor fundamentale, care privesc dreptul la libertate și la siguranță, precum și libertatea de a desfășura o activitate comercială, trebuie arătat că reclamanta se limitează în cadrul prezentului motiv să enumere încălcarea respectivelor dispoziții în mod abstract. Or, o încălcare a articolelor 6 și 16 din Carta drepturilor fundamentale constituie un motiv propriu și independent de prezentul motiv, care este întemeiat pe o încălcare a principiului proporționalității. În temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în conformitate cu articolul 53 primul paragraf din același statut, și în temeiul articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, cererea introductivă trebuie să cuprindă printre altele o expunere sumară a motivelor invocate. Astfel, aceasta trebuie să precizeze în ce constă motivul pe care se întemeiază acțiunea, astfel încât simpla sa enunțare abstractă nu îndeplinește cerințele din Statutul Curții și din Regulamentul de procedură (a se vedea Hotărârea din 30 aprilie 2014, Hagenmeyer și Hahn/Comisia, T-17/12, Rep., EU:T:2014:234, punctul 99 și jurisprudența citată). În consecință, argumentația reclamantei referitoare la o încălcare a articolelor 6 și 16 din Carta drepturilor fundamentale trebuie înlăturată ca inadmisibilă.

93 În orice caz, trebuie subliniat că, deși este adevărat că interzicerea mențiunilor de sănătate în cauză impune anumite restricții în calea activității profesionale a reclamantei cu privire la un aspect precis, respectarea acestor libertăți este totuși asigurată în aspectele esențiale. Astfel, departe de a interzice producerea și comercializarea produselor reclamantei sau publicitatea referitoare la aceste produse, regulamentul atacat se limitează, în temeiul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006, să încadreze etichetarea, prezentarea produselor alimentare în cauză și publicitatea acestora în scopul protejării sănătății publice, care constituie un obiectiv de interes general de natură să justifice o restrângere a unei libertăți fundamentale (a se vedea Hotărârea Deutsches Weintor, punctul 55 de mai sus, EU:C:2012:526, punctul 49 și jurisprudența citată). Prin urmare, refuzarea autorizării mențiunilor de sănătate în cauză nu afectează nicidecum însăși esența libertăților recunoscute prin articolele 6 și 16 din Carta drepturilor fundamentale și trebuie să fie considerată conformă cu cerința de a concilia diferitele drepturi fundamentale existente și de a stabili un just echilibru între acestea (a se vedea Hotărârea Deutsches Weintor, punctul 55 de mai sus, EU:C:2012:526, punctele 56-59).

94 *Quinto*, în măsura în care reclamanta susține că respingerea cererii sale era disproporționată, întrucât ar fi împiedicat aducerea la cunoștința consumatorilor a unor informații necontestabile pe fond referitoare la activitatea fizică și musculară, trebuie amintit că, potrivit considerentului (9) al Regulamentului nr. 1924/2006, principiile stabilite prin acesta din urmă ar trebui să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorului, să îi ofere informațiile necesare pentru a face alegeri în cunoștință de cauză și să creeze condiții egale de concurență pentru industria alimentară. Or, s-a constatat deja că, pe de o parte, mențiunile de sănătate în cauză oferă doar informații incomplete, care nu permit tocmai unui consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat să facă alegeri în cunoștință de cauză, și, pe de altă parte, o mențiune de sănătate referitoare la efectul glucidelor asupra recuperării funcției normale a sistemului muscular după un efort important a fost deja autorizată (a se vedea punctul 82 de mai sus). Argumentația reclamantei trebuie, așadar, să fie respinsă.

95 Întrucât, în replică, reclamanta face referire la libertatea de informare recunoscută prin articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie subliniat, pe de o parte, că în cererea introductivă nu a fost invocată o încălcare a acestei dispoziții și că un motiv întemeiat pe o astfel de încălcare, în lipsa oricărei justificări în ceea ce privește o prezentare în stadiul replicii, trebuie, așadar, să fie respins ca inadmisibil, în aplicarea articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991. Pe de altă parte, posibilitatea consumatorului de a obține informații cu privire la efectele glucozei nu depinde de utilizarea mențiunilor de sănătate care fac obiectul prezentei acțiuni.

96 *Sexto*, în ceea ce privește argumentația reclamantei potrivit căreia refuzul de a autoriza mențiunile de sănătate în cauză nu era adecvat, întrucât nu contribuia la reducerea consumului de zaharuri, s-a constatat deja (a se vedea punctul 55 de mai sus) că produsele alimentare promovate prin mențiuni puteau fi percepute de consumatori ca având un avantaj nutrițional, fiziologic sau orice alt avantaj referitor la sănătate în raport cu produse similare sau cu alte produse în compoziția cărora nu s-au adăugat astfel de nutrienți și alte substanțe. Consumatorii pot fi astfel determinați să facă alegeri care influențează direct cantitatea totală de diferiți nutrienți sau de alte substanțe absorbite de aceștia, contrar avizelor științifice în domeniu. Prin urmare, această argumentație nu poate fi primită.

97 În consecință, al doilea motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

98 Reclamanta susține că prin faptul că a refuzat să autorizeze mențiunile de sănătate în cauză, Comisia a încălcat principiul egalității de tratament. Potrivit reclamantei, Comisia a autorizat deja mențiuni comparabile referitoare la contribuția vitaminelor și a sărurilor minerale la metabolismul energetic fără indicarea unor plafoane cantitative sau a unor avertismente. Mai mult, Comisia ar fi autorizat diferite mențiuni care făceau referire la produse alimentare al căror consum excesiv ar fi nerecomandat, precum carnea și peștele, fructoza, lactuloza și polifenolul din uleiul de măsline. În plus, aceasta ar fi inclus în lista mențiunilor de sănătate autorizate două mențiuni de sănătate referitoare la soluții carbohidrați-electroliți, precum și o altă mențiune referitoare la glucide. În sfârșit, reclamanta arată că Comisia ar fi autorizat două mențiuni de sănătate pentru glucomanan (konjac mannan) deși consumarea acestui produs alimentar poate provoca sufocarea urmată de moartea subită.

99 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că principiul egalității de tratament impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (a se vedea Hotărârea Alliance for Natural Health și alții, punctul 30 de mai sus, EU:C:2005:449, punctul 115 și jurisprudența citată, și Hotărârea Health Food Manufacturers' Association și alții/Comisia, punctul 30 de mai sus EU:T:2015:375, punctul 113 și jurisprudența citată).

100 În primul rând, în ceea ce privește mențiunile referitoare la contribuția vitaminelor și a sărurilor minerale la metabolismul energetic, este adevărat că, după cum afirmă reclamanta, potrivit anexei la Regulamentul nr. 432/2012 care conține lista mențiunilor de sănătate autorizate, fără a stabili condițiile de utilizare a produsului alimentar sau restricții în calea acestei utilizări ori fără a impune mențiuni ori avertismente suplimentare, Comisia a autorizat mențiuni de sănătate referitoare la faptul că acidul pantotenic, biotina, calciul, cuprul, fierul, iodul, magneziul, manganul, niacina, fosforul, riboflavina (vitamina B2), tiamina, vitamina B6, vitamina B12 și vitamina C contribuie la un metabolism energetic normal.

101 Cu toate acestea, reclamanta nu demonstrează în ce măsură autorizarea mențiunilor de sănătate referitoare la aceste vitamine și minerale ar fi comparabilă cu prezenta speță. Simplul fapt că, în ambele cazuri, mențiunea de sănătate privește contribuția unei substanțe la metabolismul energetic normal nu este suficient în această privință. După cum afirmă Comisia, glucoza este un nutrient diferit de vitamine și de minerale. În timp ce este permis să se considere că o alimentație normal echilibrată furnizează vitaminele și mineralele doar în cantitate limitată, glucoza este, prin natura sa, o substanță de bază conținută într-un număr mare de produse alimentare și este absorbită de organism ca urmare a descompunerii glucidelor. În măsura în care reclamanta afirmă că un consum excesiv de vitamine și minerale poate avea, în anumite cazuri, efecte nefaste asupra sănătății, ea nu a identificat în niciun mod aceste cazuri și nu a demonstrat, așadar, existența unei situații comparabile cu cea din speță.

102 Pe de altă parte, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia mențiunile de sănătate autorizate referitoare la vitamine și minerale sunt utilizate și pentru produse alimentare care conțin zahăr, este suficient să se sublinieze că aceste mențiuni nu privesc efecte ale zahărului, astfel încât nu există o situație comparabilă cu cea din speță.

103 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentația sa referitoare la autorizarea unor diferite mențiuni care se referă la produse alimentare al căror consum excesiv ar fi nerecomandat, în primul rând, reclamanta arată că Comisia a autorizat o mențiune de sănătate referitoare la carne și la pește, deși este general recunoscut faptul că consumatorii din Uniune consumă prea multă carne și că nu ar trebui să o consume zilnic.

104 În această privință, trebuie subliniat că, potrivit anexei la Regulamentul nr. 432/2012, Comisia a autorizat mențiunea de sănătate potrivit căreia carnea sau peștele contribuie la îmbunătățirea absorbției fierului atunci când se consumă împreună cu alte alimente care conțin fier. Această mențiune poate fi utilizată doar pentru produsele alimentare care conțin cel puțin 50 de grame de carne sau pește într-o singură porție cuantificată. Pentru a putea fi înscrisă, mențiunea trebuie însoțită de o informare a consumatorului cu privire la faptul că efectul benefic se obține în condițiile unui consum de 50 de grame de carne sau pește împreună cu unul sau mai multe alimente care conțin fier non-heminic.

105 Prin argumentația sa, reclamanta nu demonstrează că Comisia a încălcat principiul egalității de tratament. Astfel, pe de o parte, reclamanta nu își susține în niciun mod afirmația privind existența unor recomandări care preconizează, la modul general, să nu se consume prea multă carne sau pește. Deși în replică ea face referire la studii, trebuie să se constate că acestea nu au fost depuse. Pe de altă parte, trebuie să se constate că, în timp ce glucoza este un nutrient, carnea și peștele vizate prin mențiunea de sănătate autorizată sunt, după cum afirmă Comisia, produse alimentare bogate în nutrienți și, în consecință, complet diferite de glucoză. Având în vedere cele de mai sus, nu există o situație comparabilă cu cea din speță.

106 *Secundo*, în ceea ce privește argumentația reclamantei referitoare la fructoză, trebuie să se constate că, potrivit anexei la Regulamentul nr. 432/2012, Comisia a autorizat mențiunea de sănătate potrivit căreia consumul de alimente care conțin fructoză duce la o creștere mai redusă a glicemiei decât produsele alimentare care conțin zaharoză sau glucoză. Pentru ca mențiunea să poată fi utilizată, glucoza și/sau sucroza din produsele alimentare sau băuturile îndulcite ar trebui să fie înlocuită cu fructoză, astfel încât reducerea conținutului de glucoză și/sau de sucroză din aceste alimente sau băuturi să fie de cel puțin 30 %.

107 Această argumentație nu demonstrează existența unei încălcări a principiului egalității de tratament. Astfel, după cum afirmă Comisia, mențiunea de sănătate autorizată privind fructoza se referă la înlocuirea glucozei și/sau a zaharozei cu fructoza pentru a reduce creșterea glicemiei. Dat fiind că este vorba despre înlocuirea unui zahăr cu un altul al cărui efect este de a limita creșterea glicemiei, nu există niciun risc de consum crescut de zaharuri în mod general ca urmare a autorizării acestei mențiuni. Nu există, așadar, o situație comparabilă cu cea din speță.

108 *Tertio*, în ceea ce privește argumentația reclamantei referitoare la lactuloză, trebuie să se constate că, potrivit anexei la Regulamentul nr. 432/2012, Comisia a autorizat mențiunea de sănătate potrivit căreia lactuloza contribuie la accelerarea tranzitului intestinal. Mențiunea poate fi utilizată doar pentru produsele alimentare care conțin 10 grame de lactuloză într-o singură porție cuantificată. Pentru a putea fi înscrisă, mențiunea trebuie însoțită de o informare a consumatorului cu privire la faptul că efectul benefic se obține în condițiile consumului unei doze unice de 10 grame de lactuloză pe zi.

109 Nici această argumentație nu demonstrează că Comisia a încălcat principiul egalității de tratament. Astfel, după cum afirmă Comisia, mențiunea de sănătate autorizată referitoare la lactuloză se referă la efectul laxativ al acestei dizaharide de sinteză consumate în cantitate limitată. Această mențiune a fost

autorizată doar pentru o doză precisă de lactuloză necesară pentru a obține efectul menționat despre care consumatorii trebuie de asemenea să fie informați. Având în vedere acest efect laxativ obținut chiar și prin consumul unei cantități limitate de lactuloză, nu există o situație comparabilă cu cea din speță.

110 *Quarto*, în ceea ce privește argumentația reclamantei referitoare la polifenolii din uleiul de măsline, trebuie să se constate că, potrivit anexei la Regulamentul nr. 432/2012, Comisia a autorizat mențiunea de sănătate potrivit căreia polifenolii din uleiul de măsline contribuie la protejarea lipidelor din sânge împotriva stresului oxidativ. Mențiunea poate fi utilizată doar pentru uleiul de măsline care conține cel puțin 5 miligrame de hidroxitirozol și derivați ai acestuia (de exemplu, compusul oleuropeină și tirozolul) la 20 de grame de ulei de măsline. Pentru a putea fi înscrisă, mențiunea trebuie însoțită de o informare a consumatorului cu privire la faptul că efectul benefic se obține în condițiile unui consum zilnic de 20 de grame de ulei de măsline.

111 Argumentația reclamantei nu demonstrează că Comisia a încălcat principiul egalității de tratament prin faptul că ar fi tratat situații comparabile în mod diferit, fără justificare obiectivă. Astfel, pe de o parte, reclamanta nu dovedește nicidecum că se recomandă, pe baza avizelor științifice general acceptate, că ar trebui redus consumul de polifenoli prezenți în uleiul de măsline precum este cazul pentru consumul de zaharuri. Pe de altă parte, este, desigur, adevărat, după cum afirmă reclamanta, că cantitatea de 20 de grame de ulei de măsline reprezintă aproximativ 30 % din cantitatea de referință pentru aportul total de grăsimi menționat în partea B din anexa XIII la Regulamentul nr. 1169/2011, care este de 70 de grame. Cu toate acestea, un astfel de argument nu poate demonstra existența unor situații comparabile în speță.

112 În al treilea rând, reclamanta arată că Comisia a încălcat principiul egalității de tratament prin faptul că a inclus în lista mențiunilor de sănătate autorizate două mențiuni de sănătate referitoare la soluții carbohidrați-electroliți, precum și o altă mențiune referitoare la glucide.

113 *Primo*, în ceea ce privește cele două mențiuni de sănătate referitoare la soluții carbohidrați-electroliți, trebuie să se constate că, potrivit anexei la Regulamentul nr. 432/2012, Comisia a autorizat mențiunea de sănătate potrivit căreia soluțiile carbohidrați-electroliți contribuie la menținerea rezistenței la efort în timpul exercițiilor fizice prelungite și mențiunea de sănătate potrivit căreia aceste soluții cresc absorbția de apă în timpul exercițiilor fizice. Pentru ca mențiunea să poată fi înscrisă pe acestea, soluțiile carbohidrați-electroliți trebuie să conțină 80-350 kilocalorii pentru un litru provenind din carbohidrați, iar cel puțin 75 % din energie trebuie să provină din carbohidrați care determină un răspuns glicemic rapid, precum glucoza, polimerii de glucoză și zaharoza. În plus, aceste băuturi trebuie să conțină sodiu între 20 de milimoli pentru fiecare litru (460 de miligrame pentru un litru) și 50 de milimoli pentru fiecare litru (1 150 de miligrame pentru un litru) și să aibă o osmolalitate de 200-330 miliosmoli pentru un kilogram de apă.

114 În această privință, pe de o parte, trebuie să se constate că ambele mențiuni de sănătate autorizate nu privesc glucoza ca atare, ci soluții carbohidrați-electroliți care sunt produse specifice utilizate într-un context de antrenament de anduranță prelungit și de exerciții fizice. Pe de altă parte, deși este adevărat că, pentru trei dintre cele cinci mențiuni de sănătate solicitate de reclamantă populația-țintă este constituită din bărbați și din femei active, care au o stare de sănătate bună, antrenați pentru anduranță (a se vedea punctul 3 de mai sus), nu este mai puțin adevărat că pot fi de asemenea utilizate de orice operator din sectorul alimentar mențiuni de sănătate referitoare la glucoză ca atare, care sunt autorizate de Comisie, pentru produse pe bază de glucoză destinate populației în general, în conformitate cu articolul 17 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1924/2006. În această privință, trebuie să se constate că din publicitatea reclamantei pentru produsele sale, prezentată de Comisie, reiese că copiii și elevii fac parte de asemenea din populația-țintă. Pe de altă parte, trebuie subliniat că reclamanta poate utiliza cele două mențiuni de sănătate autorizate pentru produsele sale în cazul în

care condițiile de utilizare sunt îndeplinite. Având în vedere cele de mai sus, nu este necesar să se constate existența unui tratament diferit al unor situații comparabile. Argumentația reclamantei trebuie, așadar, să fie respinsă.

115 *Secundo*, în ceea ce privește mențiunile de sănătate referitoare la glucide, trebuie subliniat că, potrivit anexei la Regulamentul nr. 432/2012, Comisia a autorizat mențiunea de sănătate potrivit căreia glucidele contribuie la recuperarea funcționării normale a sistemului muscular (contracție) după un exercițiu fizic foarte intens și/sau de lungă durată, care conduce la oboseală musculară și la epuizarea depozitelor de glicogen din mușchiul scheletic. Mențiunea poate fi utilizată doar pentru produsele alimentare care furnizează glucide care sunt metabolizate de oameni (cu excepția poliolilor). Mențiunea trebuie să fie însoțită de o informare a consumatorului cu privire la faptul că efectul benefic se obține în condițiile consumului de glucide, din toate sursele, la o doză totală de 4 grame pentru un kilogram de greutate corporală, în doze administrate în primele patru ore și nu mai târziu de șase ore, în urma unui exercițiu fizic foarte intens și/sau de lungă durată, care conduce la oboseală musculară și la epuizarea depozitelor de glicogen din mușchiul scheletic. Mențiunea poate fi utilizată doar pentru produse alimentare destinate adulților care au efectuat un exercițiu fizic foarte intens și/sau de lungă durată, care conduce la oboseală musculară și la epuizarea depozitelor de glicogen din mușchiul scheletic.

116 Deși este adevărat, după cum afirmă reclamanta, că glucoza este o glucidă, nu este mai puțin adevărat că mențiunile de sănătate solicitate de reclamantă fac referire la metabolismul energetic normal cu ocazia unui efort fizic, fără specificarea intensității sau a duratei acestui efort sau descrierea proceselor fiziologice specifice ale metabolismului sportivilor, spre deosebire de situația mențiunii de sănătate autorizate referitoare la glucide. Astfel cum s-a constatat deja (a se vedea punctul 88 de mai sus) în cererea sa de autorizare, reclamanta ar fi putut propune condiții specifice de utilizare pentru mențiunile de sănătate solicitate, ceea ce, totuși, nu a făcut. Pe de altă parte, trebuie subliniat că reclamanta poate utiliza această mențiune de sănătate autorizată pentru produsele sale, în cazul în care condițiile de utilizare sunt îndeplinite. În consecință, în lipsa unor situații comparabile, nu se poate concluziona că Comisia a încălcat principiul egalității de tratament.

117 În al patrulea rând, reclamanta arată că Comisia a autorizat două mențiuni de sănătate pentru glucomanan (konjac mannan), deși consumarea acestui produs alimentar poate provoca sufocarea urmată de moartea subită.

118 Trebuie să se constate că, potrivit anexei la Regulamentul nr. 432/2012, Comisia a autorizat mențiunea de sănătate potrivit căreia glucomananul (konjac mannan) contribuie la menținerea concentrațiilor normale ale colesterolului din sânge și cea potrivit căreia glucomananul (konjac mannan), în condițiile unei diete hipocalorice, contribuie la scăderea în greutate. Este adevărat că utilizarea acestor mențiuni de sănătate a fost autorizată de Comisie doar cu un avertisment privind un risc de sufocare pentru persoanele cu dificultăți la înghițire sau în cazul ingerării substanței cu un aport inadecvat de lichid. Se recomandă ingerarea cu multă apă, pentru a asigura ajungerea substanței în stomac. Cu toate acestea, având în vedere că dintr-un aviz al EFSA referitor la această substanță reiese că aceasta din urmă nu se găsește în mod natural în alimente, ci este un aditiv alimentar utilizat ca emulsifiant și ca agent de îngroșare și că aceasta este consumată de asemenea sub formă de supliment alimentar, aspect necontestat de reclamantă, nu este necesară constatarea existenței unui tratament diferit al unor situații comparabile.

119 În al cincilea rând, trebuie să se respingă argumentația reclamantei, prezentată în ședință, referitoare la un proiect de regulament privind o mențiune pentru cofeină. Astfel, pe de o parte, reclamanta nu a dovedit că acest proiect a fost adoptat de Comisie. Pe de altă parte, în lipsa depunerii acestui proiect, reclamanta nu a demonstrat nicidecum existența unei situații comparabile cu cea din speță.

120 În sfârșit, trebuie subliniat că din considerentul (12) al Regulamentului nr. 432/2012 reiese că Comisia a refuzat să autorizeze o mențiune referitoare la efectele grăsimilor asupra absorbției normale a vitaminelor liposolubile și o altă mențiune privind efectul sodiului asupra menținerii unei funcționări normale a sistemului muscular, în esență pentru aceleași motive precum cele indicate în considerentul (14) al regulamentului atacat pentru mențiunile de sănătate solicitate de reclamantă. Pe de altă parte, în ceea ce privește tratamentul zaharurilor de către Comisie, trebuie să se constate că din anexa la Regulamentul nr. 432/2012 reiese că o mențiune de sănătate referitoare la glucide a fost autorizată doar însoțită de condiții de utilizare specifice care limitează utilizarea acesteia la produse alimentare care sunt conforme cu mențiunile nutriționale „Conținut redus de zaharuri” sau „Fără adaos de zaharuri” definite în anexa la Regulamentul nr. 1924/2006. În această privință, trebuie să se constate că, potrivit considerentului (18) al Regulamentului nr. 432/2012, măsurile prevăzute în acest regulament nu au întâmpinat nicio opoziție din partea Parlamentului European sau a Consiliului, și anume instituțiile care au adoptat Regulamentul nr. 1924/2006.

121 În consecință, al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al patrulea motiv, referitor la încălcarea obligației de motivare

122 Reclamanta susține că Comisia nu și-a respectat suficient obligația de motivare. Regulamentul atacat nu ar preciza argumentele conținute în observațiile prezentate de ea și de BSNA, nici forma sub care Comisia le-ar fi luat în considerare. Acest refuz pur formal ar lăsa să se presupună că Comisia nu le-a luat în considerare. Mai mult, din regulamentul atacat nu ar reieși că Comisia a făcut deosebire între diferitele grupuri-țintă de persoane. În opinia reclamantei, regulamentul atacat arată, mai degrabă, că Comisia a verificat insuficient în mod autonom observațiile prezentate de ea și de BSNA. Motivarea lacunară a regulamentului atacat nu ar permite să se înțeleagă modul în care Comisia a abordat argumentele prezentate în aceste observații. În plus, Comisia nu ar fi explicat motivul pentru care autorizarea mențiunilor de sănătate în cauză, însoțită fie de condiții specifice, fie de explicații sau de avertismente suplimentare, nu ar constitui o măsură mai puțin severă.

123 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă. În special, Comisia nu este obligată să adopte o poziție cu privire la toate argumentele invocate în fața sa de persoanele interesate, ci este suficient ca aceasta să expună situația de fapt și considerațiile juridice care prezintă o importanță esențială în economia deciziei (a se vedea în acest sens Hotărârea Hagenmeyer și Hahn/Comisia, punctul 92 de mai sus, EU:T:2014:234, punctul 173 și jurisprudența citată).

124 În primul rând, în ceea ce privește argumentația reclamantei potrivit căreia motivarea regulamentului atacat nu precizează argumentele conținute în observațiile prezentate de ea și de BSNA, nici forma în care Comisia le-ar fi luat în considerare, trebuie subliniat că considerentul (17) al regulamentului atacat indică faptul că observațiile reclamantei și ale oricărei alte persoane transmise Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1924/2006 au fost luate în considerare cu ocazia stabilirii măsurilor prevăzute în regulamentul atacat. Această motivare îndeplinește cerințele stabilite prin jurisprudența menționată la punctul 123 de mai sus. Astfel, din această jurisprudență reiese că Comisia nu era obligată să adopte o poziție cu privire la toate argumentele invocate în fața sa de persoanele interesate, ci era suficient ca aceasta să expună situația de fapt și considerațiile juridice care prezintă o importanță esențială în economia deciziei (a se vedea în acest sens Hotărârea

Hagenmeyer și Hahn/Comisia, punctul 92 de mai sus, EU:T:2014:234, punctul 179). În speță, motivele respingerii cererilor de autorizare a mențiunilor de sănătate în cauză figurează în considerentele (4)-(14) ale regulamentului atacat, în care sunt prezentate cererile reclamantei, concluziile EFSA referitoare la diferitele mențiuni de sănătate în cauză, precum și considerațiile de gestiune a riscurilor în virtutea cărora autorizațiile nu au fost, în final, acordate, în pofida avizelor pozitive ale EFSA. Această motivare a permis reclamantei să ia cunoștință de justificările măsurii adoptate, iar Tribunalului să își exercite controlul.

125 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentația reclamantei potrivit căreia Comisia a verificat insuficient în mod autonom observațiile prezentate de ea și de BSNA, trebuie subliniat că obligația de motivare este o chestiune distinctă de cea a temeiniciei motivelor actului atacat. Argumentul referitor la insuficiența unei analize a observațiilor formulate de reclamantă și de terții interesați privește legalitatea pe fond a regulamentului atacat și nu poate constitui, așadar, o încălcare a obligației de motivare (a se vedea în acest sens Hotărârea Hagenmeyer și Hahn/Comisia, punctul 92 de mai sus, EU:T:2014:234, punctul 181 și jurisprudența citată). În orice caz, faptul că Comisia a considerat că observațiile reclamantei erau de natură științifică și faptul că aceasta le-a transmis EFSA pentru a-și preciza poziția (a se vedea punctul 9 de mai sus), în condițiile în care nu a transmis EFSA observațiile prezentate de BSNA, permit, în lipsa oricărui element pertinent care poate susține argumentația reclamantei, să se concluzioneze că Comisia a analizat suficient toate observațiile primite în temeiul articolului 16 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1924/2006.

126 În al treilea rând, în măsura în care reclamanta invocă o încălcare a obligației de motivare prin aceea că din regulamentul atacat nu ar reieși că Comisia a făcut deosebire între diferitele grupuri-țintă de persoane, argumentația sa trebuie, de asemenea, să fie respinsă. Astfel, pe de o parte, considerentele (5), (7), (9), (11) și (13) ale regulamentului atacat fac referire la avizele științifice ale EFSA referitoare la mențiunile de sănătate în cauză, care țin seama de populația-țintă, indicată de reclamantă, a fiecărei mențiuni de sănătate solicitate. Pe de altă parte, din considerentul (14) al regulamentului atacat rezultă că diferitele populații-țintă menționate de reclamantă în cererile sale de autorizare a mențiunilor de sănătate în cauză nu ar prezenta o importanță esențială în economia deciziei de refuz a Comisiei.

127 În al patrulea rând, reclamanta arată că Comisia nu a explicat motivul pentru care autorizarea mențiunilor de sănătate în cauză, însoțită de condiții specifice, de explicații sau de avertismente suplimentare, nu ar fi putut constitui o măsură mai puțin severă. Această argumentație trebuie de asemenea să fie respinsă. Astfel, din considerentul (14) al regulamentului atacat reiese corespunzător cerințelor legale că, potrivit Comisiei, faptul de a autoriza mențiunile de sănătate solicitate de reclamantă ar fi transmis consumatorilor un mesaj contradictoriu și neclar.

128 În consecință, al patrulea motiv trebuie să fie respins.

129 Având în vedere tot ceea ce precedă, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

130 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În speță, întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Dextro Energy GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 16 martie 2016.

Semnături